

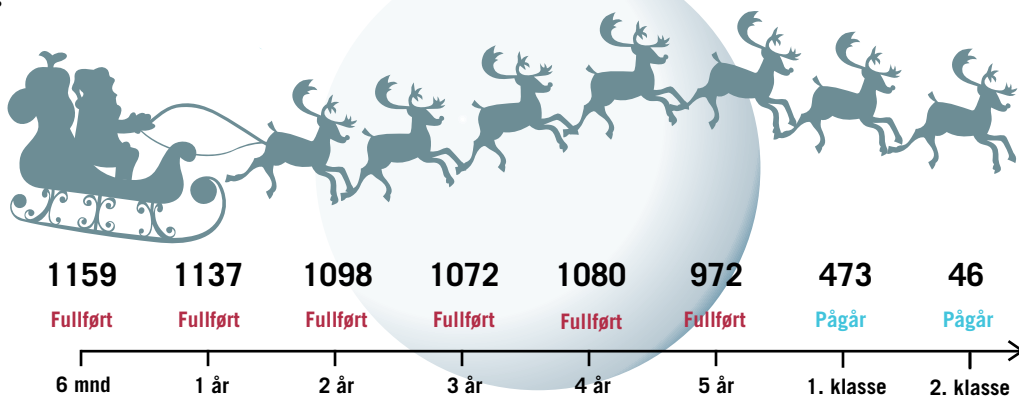
TUSEN TAKK FOR INNSATSEN SÅ LANGT!

Denne takken går både til dere foreldre og til alle dere lærere som bidrar i prosjektet *Barns sosiale utvikling*. Vår forskning er avhengig av at noen forteller om barnas trivsel og utvikling, og vi er svært takknemlige for at dere er med oss!

Vi synes også det er hyggelig at kommunene der *Barns sosiale utvikling* pågår er engasjerte, aktive og positive – både når det gjelder oppvekst og skole generelt, og vårt prosjekt spesielt. I Bamble kommune har for eksempel «Enheten for skole og barnehage» følgende slagord: *Vi åpner dører mot verden og framtida!*

Dette forteller en engasjert Anett Rabben, som er skolefaglig rådgiver i kommunen. Hun forklarer at de ønsker å gi kommunens barn og unge enda bedre muligheter til å realisere sitt potensiale innenfor utdanning, arbeids- og samfunnsliv. Som oss er Anett og de andre i Bamble kommune opptatt av hvilken betydning oppveksten og erfaringer med barnehage og skole kan ha for barnas trivsel og framtid. Og det er jo dette vi ønsker å lære mer om gjennom å systematisere informasjonen fra dere – hvordan går det med barna?

Foreldreintervjuer per. 25.11.2013

Anett forteller videre at siden målrettet arbeid mot et bedre læringsmiljø for barn og unge er både komplekst og omfattende, ønsker kommunen å utvikle kompetanse hos de voksne ut fra et forskningsmessig grunnlag. Nettopp derfor er de glade for selv å kunne bidra til forskningen, blant annet gjennom prosjektet vårt. Det er samtidig viktig for oss i *Barns sosiale utvikling* å kunne gi noe tilbake, og Anett kan bekrefte at de hadde stort utbytte av fagdagen med Terje Ogdén som ble arrangert for lærere og kommunene i januar 2013. Hun forteller videre at det fra våren 2014 vil bli satt i gang et

kompetansutviklingsprosjekt i kommunens barnehager som heter «Være sammen». Som hun sier – «i Bamble skal vi jobbe forskningsbasert.» Det er vi svært glade for å høre!

I dette Nyhetsbrevet kan dere ellers få møte våre nye intervjuere, se noen ferske resultater fra skoledelen av prosjektet og bli kjent med Eric Dearing fra USA som også er en del av forskergruppen i *Barns sosiale utvikling*.

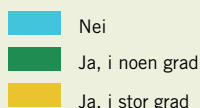
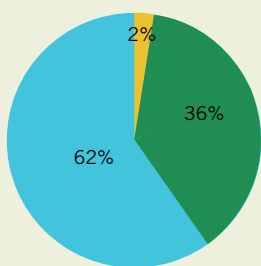
GOD JUL OG GODT NYTT ÅR!

Hvordan går det med skolebarna?

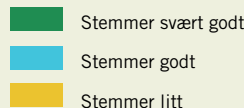
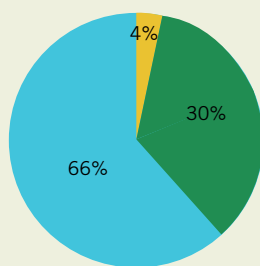
Denne høsten har 421 av barna som er med i *Barns sosiale utvikling* begynt i 1. klasse, mens de eldste barna «våre» allerede er godt inne i sitt andre skoleår. Hvordan har de det så i sin skolehverdag - trives de og finner de seg til rette med venner og med skolefag? Og hva mener lærerne? Nedenfor gir vi dere noen første resultater fra intervjuene som ble gjort med foreldrene (i all hovedsak mødrene) til de omtrent 460 barna som gikk i 1. klasse i fjor (skoleåret 2012/ 2013). Vi presenterer også noen resultater om hva de omtrent 230 lærerne mener om ulike forhold knyttet til barna og til klassen.

Hva mener lærerne?

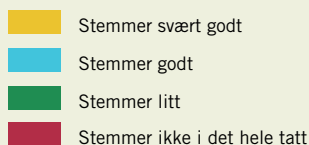
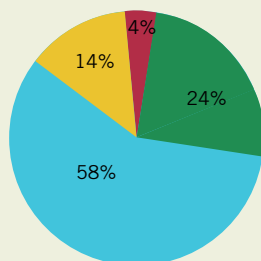
Hadde eleven vansker med å finne seg til rette den første tiden på skolen?

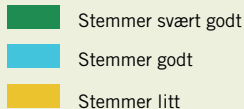
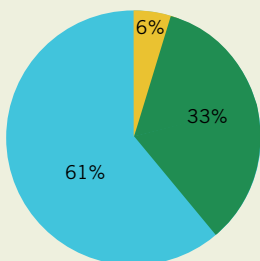
Elevene i klassen er gode venner

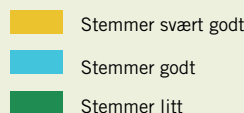
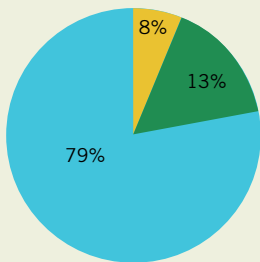
Det er god arbeidsro i timene

Vi får som regel gjort det vi skal i timene

Elevene i klassen samarbeider godt når de blir bedt om det

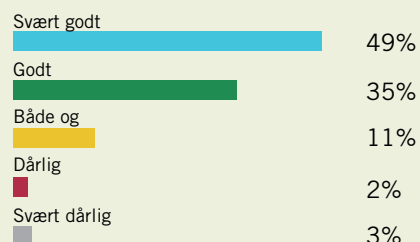

Hva mener foreldrene?

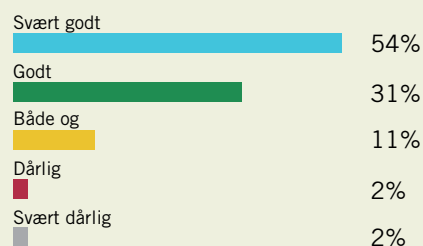
Gruet eller gledet barnet seg til å begynne på skolen?

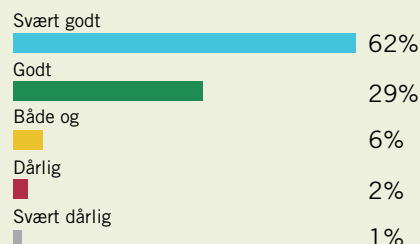
Hvordan trivdes barnet faglig den første tiden på skolen?

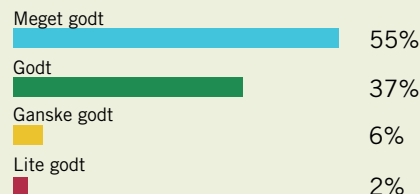
Hvordan trivdes barnet sosialt den første tiden på skolen?

Hvordan trives barnet ditt på SFO?

Hvordan synes du samarbeidet med barnets kontaktlærer er?

HVA SKJER VÅREN 2014?

- ▶ 6-årsintervjuene med foreldre fortsetter
- ▶ 7-årsintervjuene med foreldre fortsetter
- ▶ Fagdag med Terje Ogden i Drammen
- ▶ Fagdag med Terje Ogden i Porsgrunn
- ▶ Nyhetsbrev 13 kommer i juni

Mye moro med tvillinger!

Det sier Liv Elin Tonheim fra Porsgrunn, som er stolt mor til tvillingene Sophie og Julie. Jentene, som nå går i andre klasse, er ett av 21 tvillingpar i *Barns sosiale utvikling*.

Like før jul fikk Liv Elin en telefon fra intervjuer Stine Torgersen med en hyggelig beskjed: I det årlige julelotteriet til *Barns sosiale utvikling* er det din familie som er trukket ut. Dere har vunnet 10 000 kr! Og når man har vunnet 10 000 kr, kommer man ikke utenom spørsmålet: Hva føler du nå? –Kjempemoro! Jeg har jo ikke tenkt noe særlig på at dette var mulig, så det kom virkelig overraskende!

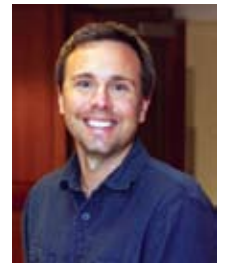
Liv Elin forteller at hun foreløpig ikke er helt sikker på hva de skal bruke pengene til, men det skal komme hele familien til gode. – For eksempel gjennom en hyggelig ferietur med familien.

På spørsmål om hvordan hun og familien synes det har vært å være med i *Barns sosiale utvikling*, svarer Liv Elin at det har vært veldig greit. – Både mannen min og jeg jobber full tid og vi har selvfølgelig travle dager, men med den fleksibiliteten vi har blitt møtt med har det vært lett å være med. – Det har aldri vært noe problem å gjøre avtaler – de kan gjøres når som helst, fortsetter hun. – Og, så er det alltid så hyggelige intervjuere!

Hverdagen med tvillinger kan være hektisk – særlig da jentene var små, forteller Liv Elin. – Men, nå er de blitt 7 år og er store, flinke jenter som går i 2. klasse, og det går veldig greit. Hun synes det er bra at Sophie og Julie har hverandre. – Det er ikke alle barn som er så heldige at de har en lekekamerat i nærheten. Jentene mine har alltid hverandre og de har stor glede av det. Det er mye moro med tvillinger!

Dear BONDS Families,

“Håp er viktig” – det er hovedbudskapet fra Eric Dearing, som bl.a. forsker på barn som kommer fra fattige familier i USA. Eric, som til daglig jobber ved Boston College, er også en del av *Barns sosiale utvikling*, og vi er veldig glade for å ha ham med på laget! Eric er spesielt opptatt av norske barnehager og barns utvikling. Dette er særlig interessant fordi det er svært store forskjeller mellom USA og Norge når det kommer til foreldrepermisjonsordninger, tilgang til barnehager, kvaliteten på barnehager, og ikke minst de generelle levekårene i samfunnet. Finner man de samme sammenhengene mellom familiers levekår, gode barnehager og barns utvikling i Norge og USA? Mer om dette kan dere lese i Eric's egne ord nedenfor.

Eric Dearing

Holiday greetings from Boston! Beginning in July of this year, I had the pleasure of joining the BONDS research team as a senior researcher. As a developmental psychologist, I have spent almost 15 years studying ways to improve the school performance and mental health of children growing up economically and socially disadvantaged in the United States. One of the most important arguments I have been making is that hope matters, especially for children and families who are facing the most hopeless financial circumstances. There are many positive results when a child living in deep poverty is fortunate enough to rise out of poverty because, for example, one of her parents finds a better job. In general, we can expect that she will become less anxious, her social behavior with the peers will improve, and her performance in school will get better. In large part, this is because good fortune is likely to have very positive effects on her parents, reducing their feelings of stress

and increasing their feelings of hope. And, parents do their best job parenting when they feel hopeful.

Interestingly, I find similar benefits to parents in poverty when they are fortunate enough to find high-quality child care for their young children. Having good child care helps young children because of the learning support and sensitive care they receive at the center, but it is also very valuable to parents. Especially for parents in poverty, having high quality early child care leads to reductions in parent stress. The end result is that children benefit both at child care and at home.

One of the things I'm interested in understanding with the rest of the BONDS team is whether we will see similar benefits of early child care in Norway. The countries are considerably different with regard to parental leave policies (we do not have paid leave in the US), numbers of families

in poverty (you have many fewer families who can't afford to meet their basic needs) and access to high quality child care (in Norway, you have much better access, in general). Because of this, it is not clear whether we will see similar effects of early child care, even more positive effects, or fewer positive effects.

Much of my work has been long distance as I consult on data analyses and the writing of reports, but I also had the pleasure of spending a week in Oslo in October and will return for a short time this spring. Moreover, members of the BONDS research team will be joining me in Boston to work for a few days.

This will be an exciting work, and we could not do it without you. Along with the rest of the BONDS team, I am deeply grateful for the time and energy you have spent contributing to the project. It is a very special study, because of your efforts.

VI TAKKER FOR INNSATSEN OG ØNSKER DERE EN RIKTIG GOD JUL!

Ellen Espeseth,
intervjuer i Drammen

Stine Haug,
telefonintervjuer i Drammen

Tone Myklemyr Dahler,
intervjuer i Drammen

Trude Sollid,
intervjuer i Grenland

Vigdis Storsletten,
intervjuer i Grenland

Henriette Borchgrevink-
Vigeland,
intervjuer i Grenland

Stine Marie Paus Torgersen,
intervjuer i Grenland

Magnhild Mårdalen,
intervjuer i Tinn

Janne C Larsen,
intervjuer i Tinn

Teresa Montero,
telefonintervjuer i Oslo

Ida Madslie,
telefonintervjuer i Oslo

